

בעניין: סעיף 13 לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח – 1988

ובעניין: 1. הפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית בע"מ

2. בן מוש הפקות בע"מ

3. ראובני הפקות בע"מ

4. רותם הפקות

המבקשים

ע"י ב"כ עו"ד יוחאי חי

- נ ג ד -

הממונה על ההגבלים העסקיים

הממונה

ע"י ב"כ עו"ד מרשות ההגבלים העסקיים

- נ ג ד -

התאחדות בעלי אולמות אירועים בישראל

המתנגדת

ע"י ב"כ עו"ד ליאור חלימי

החלטה

1. לאחר ששקלתי את הבקשה על נספחיה, וכן את המלצת הממונה על ההגבלים העסקיים, ובהתחשב בכך שניהול משותף של זכויות יוצרים, כעולה לכאורה מהחומר שלפני, חיוני להגנת זכויות היוצרים, הגעתי לכלל מסקנה שיש לתת את ההיתר הזמני המתבקש על פי התנאים הנזכרים בנספחים 1 ו-2 להמלצת הממונה לאישור הסדר כובל ולמתן היתר זמני, שהוגשה לבית הדין ביום 16.8.00.

2. על אלה יתווסף תנאי נוסף, שבא כוח המבקשים הסכים לו בעקרון בעת הדיון מיום 14.6.2000, והוא שהמבקשים ימציאו לבית הדין בתוך 10 ימים ממועד מתן החלטה זו התחייבות בכתב, לפיה אם יקבע בית הדין בדיון בבקשה העיקרית, שיש להפחית את דמי הרישיון הנגבים על ידי המבקשים או שיש לשנות את אמות המידה לפיהן נקבעים דמי הרישיון כיום, ו/או אם יעלה מפסק הדין או מאמות המידה שייקבעו בו לגבי דמי הרישיון, שיש להעמיד את דמי הרישיון על סכום נמוך מהסכומים שנגבו על ידי המבקשים בתקופת ההיתר זמני, יחזירו המבקשים לבעלי ההיתר את ההפרש בין דמי

הרישיון שנגבו על ידם בתקופת ההיתר הזמני לבין דמי הרישיון הראויים, כפי שייקבע בפסק הדין או ייגזר ממנו. ההחזר יבוצע על ידי ניכוי הפרשים מדמי הרישיון שיגיע מהלקוחות – מקבלי הרישיונות בעתיד, ולגבי לקוחות שלא יקבלו רישיונות כאלה בעתיד, בדרך של החזר כספי. לא תומצא התחייבות כזאת בתוך התקופה האמורה, יפוג תוקפו של היתר זה.

3. ההתחייבות כאמור בסעיף 2 לעיל, צריך שתומצא על ידי כל הצדדים להסדר נשוא הבקשה. אולם בעניין זה עולה קושי הנובע מכך שהבקשה הוגשה על ידי ארבעת המבקשים בלבד, בעוד שלהסדר נשוא הבקשה, כמפורט בסעיף 2 לבקשה, צדדים נוספים רבים אשר לא צורפו, משום מה, כצדדים לבקשה (חרף העובדה שהממונה וחלק מהמתנגדים התייחסו אליהם בתגובתם כאל צדדים לבקשה). דומה שהפתרון הראוי למצב דברים זה הוא צירופם של כל הצדדים להסדר כצדדים לבקשה. צירוף זה מתחייב, לכאורה, גם משיקולים אחרים. על ב"כ המבקשים לנקוט לעניין זה עמדה בתוך 10 ימים. קושי נוסף העולה בעניין זה נובע מכך שלגבי חלק ניכר מהצדדים להסדר, בכלל זה המבקשים 3-4, לא ברור מהי האישיות המשפטית העומדת מאחוריהם, ונראה כי מדובר בשמות עסקיים, שאינם מהווים אישיות משפטית, מה שמעמיד בסימן שאלה כל התחייבות משפטית שתיתן על ידם. על ב"כ המבקשים להתייחס בתגובתו גם לנושא זה.

4. בשלב זה, כדי שלא לפגוע בפעילות המבקשים והצדדים האחרים להסדר, ניתן ההיתר הזמני לתקופה של 45 יום, ואולם ההיתר יפקע אם בתוך 10 ימים לא תומצא לתיק בית הדין התחייבות הנזכרת בסעיף 2 לעיל. לאחר קבלת תגובת ב"כ המבקשים לגבי צירופם של הצדדים האחרים להסדר, תינתן בנושאים אלה, לרבות בנושא הארכת ההיתר, החלטה נוספת.

5. כפי שציינתי בהחלטה על מתן ההיתר הזמני בתיק ה.ע. 3574/00, היתר זמני זה לא ניתן במעמד המתנגדת (התאחדות בעלי אולמות אירועים בישראל), אשר לא נטלה חלק בדיון. המתנגדת תוכל, אם תרצה בכך, להגיש בקשה לביטול ההיתר. גם לעניין הבקשה להוצאת צו מניעה זמני, יפים הדברים שנאמרו בנושא זה באותה החלטה.

ניתנה היום, כ"א באלול תש"ס (21 בספטמבר 2000), בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לב"כ הצדדים, בכלל זה לעו"ד חלימי, בפקסימיליה.

י. עדיאל, שופט

המשנה לאב בית הדין